

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 6. februar 2019 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Malou Kragh Halling, Julie Skat Rørdam og Nina Boserup (kst.)).

10. afd. nr. S-1808-18:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født i november 1970

(advokat Claus Olsen, besk.)

Odense Rets dom af 20. juni 2018 (3-1235/2018) er anket af anklagemyndigheden med endelig påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, spirituskørsel, samt skærpeelse.

T

har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Der er til brug for landsrettens behandling af sagen indhentet en erklæring af 11. juli 2018 fra professor, dr. med. Kristian Linnet, Retskemisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut. Af erklæringen fremgår blandt andet:

”Udtalelse om alkometermåling

I aktuelle sag angives det, at der er foretaget en alkoholbestemmelse i udåndingsluften med et alkometer Lion 700, som angives at have vist 0,91 mg/L. Der anvendes normalt en faktor på 2000 ved omregning til blodkoncentration, hvilket her giver 1820 mg/L, som svarer til omkring 1,8 promille. Det pågældende alkometer er beregnet til screening og har ikke specificitet og nøjagtighed som et bevisalkometer eller svarende til et blodprøveresultat.

Screenings-alkometre er dog rimeligt pålidelige, og den målte værdi kan derfor opfattes som en orienterende værdi, der kan indgå i sagen sammen med øvrige forhold. Falsk forhøjede værdier kan forekomme, f.eks. hos sukkersygepatienter, men i praksis kun under omstændigheder, hvor patienterne er akut syge og ude af stand til at køre bil.”

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet politibetjent V4

Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne V7 og V8

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at der ikke var dykkerudstyr i bilen, men vandskiudstyr. Han havde drukket aftenen før, måske i alt 5-6 genstande, fra grill-aftenen startede, til han gik i seng. Han spurgte betjenten, hvad alkometret viste, men han fik ikke svar, og betjenten dækkede alkometeret, så han ikke kunne se det. Han kan ikke forstå, at det skulle have vist 0,91. Han lider ikke af sukkersyge. Da han blev taget med i ambulancen, fik han kun at vide, at han skulle tjekkes for indre kvæstelser. Hverken politiet, ambulancefolkene eller personalet på hospitalet nævnte, at han skulle have taget en blodprøve. Han læste efterfølgende i politirapporten, at han var blevet løsladt, da han skulle køre med ambulancen. Han bekendt havde han ikke været anholdt. Han sad i venteværelset på skadestuen. Der blev ikke foretaget nogen undersøgelser. Han havde ikke ondt og så ingen grund til at blive tjekket. Han besluttede sig derfor for at tage hjem. Han stak ikke af fra skadestuen, han ville bare ikke vente mere, når han nu ikke havde ondt. Han tog en taxa hjem omkring kl. 21.30. Han kunne se tidspunktet på taxabonen.

Vidnet politibetjent V4 har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte sagde, at han havde drukket vodka. Tiltalte sagde ikke, hvornår han havde drukket vodka. Tiltalte virkede beruset og lugtede af alkohol. Han har ikke oplevet, at en person, der er i chok, kan virke beruset. Han har set mange spirituspåvirkede bilister, og tiltalte virkede fuldstændig som dem. Tiltalte virkede ked af det, da han kom ind i ambulancen. Det kunne godt skyldes en chokreaktion. Han ved ikke, hvilken type alkometer der blev brugt, men der blev på det omhandlede tidspunkt kun brugt en slags, og det var den, der er på det billede, der er fremlagt i sagen. Der har ikke været anvendt andre typer alkometre, der var gule. Man bliver uddannet i at anvende alkometret. Han husker ikke episoden præcist, men der gik vist ca. 10-15 minutter, fra han kom til ulykkesstedet, til han foretog alkometerte-

sten. Tiltalte skulle først have hjælp til at komme ud af bilen. Tiltalte røg ikke, mens vidnet var der. Det får man normalt heller ikke lov til, for så virker testen ikke. Han skrev resultatet af testen i sin lommebog med det samme, som han plejer. Han oplyser normalt ikke hvad displayet viser, fordi der skal tages en blodprøve. Når apparatet viser for meget, sigter og anholder han altid med henblik på blodprøveudtagning. Han er sikker på, at han anholdt tiltalte og oplyste tiltalte om hans rettigheder, som det fremgår af anholdelsesrapporten. Tiltalte var svær at komme i kontakt med, da han var kommet ind i ambulancen. Vidnet prøvede at gøre det klart for tiltalte, at tiltalte blev løsladt, men stadig var sigtet. Det var ikke normal procedure at gøre sådan. Normalt tog en betjent med i ambulancen, men de var langt fra andre patruljer, så de måtte håndtere det selv, og ambulancepersonalet pressede på for at komme af sted. Tiltalte var så påvirket, at de var i tvivl om, hvorvidt tiltalte havde fået skader, som han ikke selv kunne mærke. Vidnet eller en kollega sagde helt sikkert til ambulancefolkene, at der skulle tages en blodprøve. Han husker ikke, om han sagde det samme til tiltalte. Normalt vil alarmcentralen også ringe til hospitalet og give samme besked, men han ved ikke, om det skete her. Det blev ikke noteret i rapporten, hvilken type alkometer der blev brugt, for der bruges kun én type. Han ved ikke, hvornår det blev kalibreret. Apparatet siger selv, når det skal kalibreres, og det kan ikke anvendes, hvis det ikke er kalibreret. Når apparatet skal kalibreres, lægger de det til en, der sørger for, at det sker. Man brugte tidligere et større apparat, som blev skiftet ud med det gule, der bruges nu. Ham bekendt bruges ikke andre apparater.

Vidnet V7 har forklaret blandt andet, at han var ansvarlig for kalibrering af alkometre hos Odense Politi på det pågældende tidspunkt. Han kan ikke huske, om han har haft lige præcis det apparat, der lå i R0603, til kalibrering, men det har han nok, for han stod for de biler, der hed noget med R. På det tidspunkt var der ikke andre end ham, der kalibrerede apparater i disse biler. Man havde kun én type alkometer. Han husker ikke, hvad de hed, men de havde et gult gummibetræk. De gamle så meget anderledes ud. Han er sikker på, at det var det gule apparat, der blev brugt på det pågældende tidspunkt. Det kan godt passe, at typen hedder Lion, men han husker ikke modelnummeret. Det er den model, der bruges af hele Fyns Politi. Han ved ikke, om der findes andre gule modeller. Når man tænder apparatet, står der i displayet, hvornår det skal kalibreres. Når det skal kalibreres, kan det ikke bruges, før kalibrering er sket. Kalibrering sker ved, at man puster en særlig gas ind i apparatet. Apparatet skal vise 0,24 mg/l, for det er den værdi, man ved, gassen har. Hvis denne værdi fraviges med +/- 0,03 mg, skal apparatet justeres. Der er en manual til kalibreringen, og den kan ikke gennemføres på anden måde. Han kalibrerede alkometre

i 15 biler hver 3. måned i 3 år. Der blev i den periode kun foretaget justering af 2-3 apparater, så det skete ikke ret ofte, at der skulle ske justering. Han har ikke arbejdet med apparaternes log og ved ikke, hvor længe der gemmes oplysninger i apparaterne.

Vidnet V8 har forklaret blandt andet, at han kan bekræfte indholdet af den retskemiske erklæring af 11. juli 2018, der er udfærdiget af ham. Han har ikke selv testet Lion alkometret, men han kender til den type alkometer. Når man puster alkohol ind, sker der en kemisk reaktion, som danner en elektrisk strøm, der giver udslag på apparatet. I de senere år er apparaterne blevet mere tekniske, så de nu viser fejl, hvis de ikke bruges korrekt. Der skelnes mellem bevisalkometre og screeningsalkometre. Bevisalkometre har to målesystemer; det ene svarer til det, der er i screeningsalkometret. Det andet er baseret på infrarød spektroskopi, som giver større nøjagtighed, da det kan skelne mellem flere typer alkohol. Screeningsalkometrene reagerer på almindelig alkohol, træsprit og den form for alkohol, der er i sprinklervæske. Forskning viser, at usikkerheden ved screeningsalkometre er på +/- 25 %. Ved blodprøver er usikkerheden på +/- 5 %. Når professor A. Wayne Jones har givet udtryk for en usikkerhed på +/-10%, er det ikke den fuldstændige usikkerhed. Der er en usikkerhed i forhold til selve apparatet i forbindelse med kalibrering. Når man måler på en person, er der flere variationskilder, f.eks. hvordan personen trækker vejret og luftfugtigheden. Man skal tage en dyb indånding og en dyb udånding, når testen tages. Hvis man trækker vejret hurtigt, bruger man kun luften fra den øverste del af lungerne, og så kan man få promillen lidt ned. Hvis man har et resultat i mg/l og ganger det med 2, så får man resultatet i g/l, som svarer til promille. Faktor 2000 er sat konservativt, så den begunstiger den målte. Egentlig er faktoren 2400, men pga. variation fra person til person, er faktoren sat til 2000. Omregningen af 0,91 mg/l til 1,8 promille er et ret sikkert resultat, men promillen kan selvfølgelig have været både højere og lavere. Hvis man trækker 25% fra, så kan man være sikker på resultatet, hvis det kommer fra en person, der ikke er syg. Måske er et screeningsalkometer lidt mindre sikkert, men måleusikkerheden er så lille, at det ikke har reel betydning. Med et bevisalkometer skal man måle to gange, for at kunne lægge resultatet til grund.

Personlige oplysninger

Tiltalte er af betydning for sagen straffet ved bødeforlæg, vedtaget den 6. oktober 2017, for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte, der var oplyst om, at han var sigtet for spirituskørsel, gik fra hospitalet, hvor han var indbragt til undersøgelse for indre kvæstelser, før blodprøve var udtaget, hvorfor det ikke var muligt for politiet at sikre sig bevis i form af blodprøve. Under disse omstændigheder finder landsretten, at alkometertesten kan indgå som bevis ved vurderingen af, om tiltalte var spirituspåvirket under kørslen.

Vidnerne, politibetjent V4, politiassistent V5, V1, V2 og V3, der alle kom til stede, efter at tiltalte var forulykket, har forklaret, at tiltalte virkede spirituspåvirket, idet han lugtede af alkohol, talte snøvlede og vaklede på benene. Efter de forklaringer, som politibetjent Jes Kudahl Sørensen og politiassistent Morten Bjarup Hansen har afgivet, lægges det til grund, at alkometermålingen, der viste 0,91 mg/l, svarende til ca. 1,8 promille, blev foretaget med screeningsalkometret "Lion alcometer 700", og at testen blev foretaget efter forskrifterne. Efter en samlet bedømmelse, herunder også af den af V8 afgivne forklaring om usikkerhedsfaktorer ved en alkometermåling som den foreliggende, finder landsretten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte har ført motordrevet køretøj med en alkoholkoncentration i blodet, der oversteg 1,2 promille. Tiltalte findes derfor skyldig i spirituskørsel som anført i anklageskriftet.

Byrettens dom ændres, i det omfang den er anket, således, at straffen, der tillige fastsættes efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, alt jf. straffelovens § 89, fastsættes til en bøde på 13.000 kr. med forvandlingsstraf som anført nedenfor.

I medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, stk. 2 frakendes tiltalte ubetinget førerretten for et tidsrum af tre år fra endelig dom.

Th i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres således, at han straffes med en bøde på 13.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Tiltalte frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 08-02-2019

Marie Kristine Nørgaard Møller
Studentermedhjælper

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 20. juni 2018

Rettens nr. 3-1235/2018

Politiets nr. 2300-80117-00063-17

Anklagemyndigheden

mod

T

Født i november 1970

Anklageskrift er modtaget den 14. februar 2018.

T er tiltalt for overtrædelse af

færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, og § 118, jf. § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og § 41, stk. 1 og stk. 2, nr. 8,

ved den 30. juni 2017 kl. ca. 17.20 at have ført personbil, med trailer, ad i, uden at udvise agtpågivenhed, og ikke afpasset hastigheden i vådt, glat eller fedtet føre, og herunder mistet herredømmet over køretøjet, og efter at have indtaget spiritus i sådant et omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen, oversteg 0,50 promille samt at have ført køretøjet med mindst 100 km/t, selv om det ved færdselstavle var angivet, at hastigheden ikke må overstige 60 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse med mere en 40 procent af den tilladte hastighed, og som følge heraf kørte i grøften med materiel skade til følge.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, ubetinget jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, og § 125, stk. 1, nr. 4.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i at have kørt for stærkt, men højst 70 km/t, samt i ikke at have udvist tilstrækkelig agtpågivenhed. I øvrigt har tiltalte nægtet sig skyldig.

Forklaringer

Tiltalte har forklaret, at han kørte bilen med trailer, han skulle hente en skiboks. Han talte i biltelefon og var lidt uopmærksom, han kom ind i rabatten med det ene hjulpar. Rabatten bestod af græs. Der stod et vejskilt, som han styrede indenom for ikke at ramme det. Han forsøgte så at komme ud på vejen igen, han bremsede ikke, da han frygtede, at traileren så ville komme hen over ham. Bilen var en 4-hjulstrækker, og han regnede med, at han kunne accelerere og dreje op på vejen igen, mens han holdt øje med trafikken. Han ramte imidlertid en indkørsel, der lød et voldsomt brag fra bilen højre hjørne. Han tror, at bilen slog en kolbøtte og vendte rundt, den landede i grøften på den anden side af indkørslen med fronten imod kørselsretningen. Det var tørvej, men græsset var vådt og blødt, og vejbanen var stadig fugtig. Han havde fartpilot i bilen. Han bruger fartpiloten 99 % af tiden, og når han har trailer på, tilpasser han fartpiloten efter, at han må køre 70 km/t, som han også troede at han måtte køre på stedet. Han husker, at han havde tilpasset fartpiloten til 70 km/t. Han har siden 2010 kørt over 600.000 kilometer i sit job. Han tror, at traileren faldt af, da han kørte hen over bumpet ved indkørslen.

Han kunne ikke få sin sikkerhedssele af, da han var landet i grøften. Bilen lå halvvejs på venstre side nede i grøften. Han lider af klaustrofobi og angst i den situation, og han var lidt panisk, da han sad fastspændt i bilen i sikkerhedssele og ikke vidste, om der kom om hjælp eller ej. Han var bange for at få et panikanfald. Efter noget tid kom der én, der gerne ville hjælpe ham ud. Da var lige han på grænsen til at gå i panik. Han bad, så vidt han husker, bare vedkommende hjælpe ham af selet. Vedkommende gik igen og vendte tilbage med noget til at skære selet over med. Vedkommende hjalp ham ud, og de kravlede op.

Der kom en ambulance. Han har sikkert talt med nogen, men husker hverken ansigter, eller hvad der blev sagt. Ambulancefolkene tjekkede de ham for skader, og der var ikke umiddelbart synlige skader. Politiet kom, og han talte med en betjent. Han husker ikke, hvad samtalen gik ud på. Han pustede i et udåndingsapparat og spurgte betjenten, hvad den viste. Betjenten vendte sig om, så tiltalte ikke kunne se, hvad der stod på displayet, betjenten gik uden at svare og hen til en bil. Tiltalte så ikke, hvad der stod på displayet, og han blev ikke oplyst om det ude på stedet. Tiltalte snakkede videre med ambulancefolkene. Han blev anholdt af politiet og sigtet for spirituskørsel, men i forbindelse med at han skulle på sygehuset, blev han frikendt/løsladt.

Han fik først at vide, hvad udåndingsprøven havde vist, da det viste sig, at hans forsikringsselskab ikke ville udbetale forsikringssummen. Han ringede til politiet, og på det tidspunkt, han blev gjort bekendt med, at sagen handlede om spirituskørsel. Han havde ikke drukket alkohol.

Forevist et foto som politiet har taget af bilen (bilag 1.10, foto 11) har tiltalte forklaret, at han kan genkende, at der ligger en flaske spiritus i bunden af bilen. Han havde haft den liggende i en blå plastikkasse sammen med håndklæ-

der og badetøj, han havde dykkerudstyr i bilen. Der var to plastikkasser i bilens bagagerum. Meget af udstyret var blevet kastet rundt i bilen, og kasserne var knust. Der var noget tilbage i flasken.

Han havde ikke drukket noget fra flasken den dag. Han har ikke sagt til nogen ude på stedet, at han skulle have drukket. Betjenten spurgte, om han havde drukket, og tiltalte svarede: "ikke siden i går". Han blev spurgt, hvad det var, han havde drukket og svarede, at han havde drukket vodka. Dagen før fra ved 16-17 tiden havde han været til grillaften. Han havde fået 2 øl, 2-3 glas rødvin til maden og et par sjusser efterfølgende. Det var vodkasjusser, der hver udgjorde enkelt genstand. Han lå i sin seng mellem kl. 04 og kl. 05 om morgenen. Han skulle egentlig have hentet skiboksen om formiddagen, men for at være sikker, ventede han til om eftermiddagen.

Ambulancefolkene tog ham med på skadestuen. Han sad temmelig lang tid og ventede, han sad der et par timer. Så gik han på toilettet, måske gik han derefter forkert, han stod i hvert fald pludselig uden for. Han var på skadestuen for at blive tjekket for indre kvæstelser, men havde ikke ondt nogen steder og mente ikke, at der var grund til, at han skulle tjekkes yderligere, og han valgte at tage en taxa hjem. Der var ikke nogen, der havde nævnt, at han skulle have taget en blodprøve. Det var heller ikke noget, han tænkte over selv, han var blevet frifundet på stedet, han var ikke anholdt mere og skulle bare køre med ambulancefolkene til skadestuen. Det, der bekymrede ham, var bilen m.v. Det var først, da han modtog brev fra forsikringsselskabet, at det gik op for ham, at det handlede om spirituskørsel.

Han er ikke bekendt med, om bilen efterfølgende blev undersøgt. Han henteden selv, der var ikke politibånd eller noget på. Han har ikke noget job længere, og han bliver sat på gaden, hvis forsikringsselskabet ikke vil betale, og det vil selskabet ikke, hvis han bliver dømt.

Vidnet VI har forklaret, at han kom kørende i retning mod . Der er et sving uden for byen. Der kom en modkørende Volvo. Det var voldsomt regnvejr, eller havde det lige været det. Da Volvoen var midt i svinget, sagde han, at nu gik det galt. Bilen kunne ikke holde sig på vejen og kørte ind i rabatten, den fik et hjulpar ud i græsrabatten. Bilen kørte hurtigt, og fører var vådt. Det er vanskeligt for ham at sige, hvor stærkt Volvoen kørte, men det så voldsomt hurtigt ud, det var over 60 km/t, han tror ikke, at det var 120 km/t. Bilen kunne ikke holde retningen rundt i svinget, buen blev fladere, og Volvoen kom ind i rabatten og tog grøften, da den passerede vidnet. Så ramte bilen en overkørsel ved en ejendom, og i bakspejlet kunne vidnet se bunden af bilen, der kippede i to retninger og fik snuden mod . Vidnet holdt ind til siden og gik over til den forulykkede bil, og hans kone ringede 112. Der var allerede en anden ovre ved bilen, da vidnet kom til. Det var svært at se ind i bilen, hvis airbags var blæst op. Vidnet og ham, der var kommet til, prøvede at trække i døren. Så lød det inden fra bilen: "så luk da for helvede den dør op". De kunne ikke åbne døren, der

var beskadiget. Der var kommet en person fra en naboejendom, og han løb ind efter et koben, som de fik åbnet døren med. Da de åbnede, sad føreren og røg. Vidnet var rystet. Han havde troet, at han ville komme frem til en bil med en eller flere, der var hårdt såret, og så sad føreren bare og røg og fejlede ingenting. Vidnet bedømte føreren til at være beruset ud fra den måde, han opførte sig på og talte/råbte, han råbte f.eks.: "hvad fanden laver I, hvorfor hjælper I mig ikke ud", han virkede aggressiv og provokerende. Vidnet bemærkede ikke lugt af alkohol, så tæt var han ikke på. Føreren opførte sig som om, intet var hændt. Det var ikke vidnets opfattelse, at føreren virkede chokeret eller bange, men beruset. Det kan både have været hastigheden og det våde føre, der var årsag til, at bilen var kommet ud i rabatten.

Vidnet V2 har forklaret, at hun kom kørende sammen med sin mand, V1, de havde to børnebørn med i bilen. Det var regnvej eller havde været det. Der kom en bil imod dem med voldsom høj fart, og hun og hendes mand sagde til hinanden, at det ville gå galt, og det gjorde det. Bilen kørte med motorvejshastighed. Man må køre 60 km/t på stedet, hvilket de gjorde. Det var hendes mand, der kørte. For at børnebørnene ikke skulle høre, hvad hun sagde, hoppede hun ud af bilen, da hun ringede til alarmcentralen. Hun havde ikke lyst til at gå hen til bilen, der var kørt galt, hun var bange for, hvad hun ville få at se, men alarmcentralen sagde, at det skulle hun, de skulle vide, hvor mange der var i bilen, og hvor meget de var kommet til skade. Da hun kom derhen, var døren brækket op, og føreren stod op i bilen med en smøg i hånden. Han sagde: "Så få mig dog for helvede ud af den her bil", så vidt hun husker, det kan også være, at det er noget, hendes mand har fortalt. Hun studsede over, at føreren stod og røg. Hun kunne se, at han ikke var kommet slemt til skade. Da brandfolkene kom til, stod han og talte med dem. Det var hendes indtryk, at føreren var skingrende beruset, han svajede, og øjnene rullede rundt i hovedet på ham. Hun var ikke så tæt på, så hun kunne bemærke, om der lugtede af alkohol.

Foreholdt at hun til politiet under en telefonisk afhøring samme aften skulle have sagt, at hun vurderede, at den modkørende bils hastighed var 120 km/t - det var lige så hurtigt, som biler på en motorvej kørte - har vidnet forklaret, at sådan forklarede hun. Det er stadig hendes opfattelse, at hastigheden var som på en motorvej.

Vidnet V3 har forklaret, at han kom kørende i retning mod V2 på vej hjem fra arbejde. Uheldet var sket, da han kom frem. Han stoppede at hjælpe. Han og de andre, der var til stede, fik kontakt med føreren, men de kunne ikke få bilen op. Han fik naboen til at hente et koben, og så fik de brækket døren op. Føreren kunne ikke få sin sele af. Vidnet blev holdt i benene og kunne komme ned og hjælpe med selen. Bilen lå på siden. Føreren rejste sig op, og de stod og snakkede med ham, indtil brandvæsen og politi overtog. Det var mest de andre tilstedeværende, der talte med føreren. Det var vidnets indtryk, at føreren var påvirket. Da føreren talte med politiet, blev føreren berørt af det, der var sket. Vidnet hørte ikke,

hvad der blev sagt i samtalen mellem føreren og politiet. Det, der fik vidnet til at tro, at tiltalte var påvirket, var hans væremåde, og det, at han ikke virkede berørt af uheldet, lige da det var sket.

Vidnet **politibetjent** V4 har forklaret, at han og en kollega blev kaldt til et alvorligt færdselsuheld ved . Det blev meldt at der muligvis var en fastklemt, og de kørte med udrykning. Der lå en bil i grøften med fronten imod færdselsretningen, der var også en trailer. Brand- og redningsfolk var på stedet. Han husker ikke, om vejbanen var våd. Føreren stod op inde i bilen, og de kunne se, at han umiddelbart var okay. Redningsmandskabet hjalp ham ud. Vidnet stod omkring 20 meter derfra. Da føreren var kommet ud, tog vidnet kontakt til ham. Føreren virkede tydeligt beruset og lugtede af alkohol. Han var fjern, havde halvlukkede øjne, var søvning og døsig og vaklede på benene. Vidnet hentede et alkometer og tog en test på føreren. Føreren sagde, at han havde drukket vodka, da vidnet spurgte, om han havde drukket. Han virkede så beruset, at han ikke virkede bange eller chokeret. Da han kom ind i ambulancen, virkede han mentalt ved siden af og var ked af det, det kunne være en chokreaktion.

Det alkometer, som vidnet brugte, fungerer sådan, at der bliver sat et rør på, som der skal pustes i. Fyns Politi har fået nye alkometre, det tal, som displayet viser, skal ganges med to, resultatet af testen blev ca. 1,8 promille. Hvis man ikke puster nok, melder alkometeret "ugyldig test". Det skal nok være rigtigt, som han har skrevet i rapporten, at displayet viste 0,91. Han er ikke bekendt med, hvorfor der er anskaffet alkometre, hvor man skal gange tallet med to for at få resultatet. Han kan ikke huske, om han oplyste tiltalte om, hvad displayet viste. Han stod overfor tiltalte, og han har i hvert fald oplyst tiltalte om, at alkometeret viste for meget. Han kan ikke huske, om han anholdt tiltalte lige umiddelbart efter, men det gør han normalt. Han går ud fra, at han har gjort tiltalte bekendt med, hvad han var sigtet for.

Ambulancepersonalet ville gerne have tiltalte med til skadestuen i ambulancen, fordi uheldet var sket med høj hastighed og var ret voldsomt, og fordi det kan være svært at se på én, der er beruset, om vedkommende har indre kvæstelser, så tiltalte blev løsladt. Normalt ville de de være taget med på skadestuen. Tiltalte virkede så beruset, at han næsten ikke kunne stå på sine ben, så de vurderede, at ambulancefolkene bare kunne køre med ham. Ambulancefolkene blev bedt om at ringe, hvis der skete noget. De fik senere på dagen at vide, at en sygeplejerske havde ringet og sagt, at tiltalte havde forladt skadestuen, inden der blev taget blodprøve.

Vidnet **politiassistent** V5 har forklaret, der var nogen, som var ved at få en person op af bilen, da de kom frem. Personen var tiltalte. Vidnets kollega fik kontakt til tiltalte. Kollegaen sagde til vidnet, at tiltalte var meget spirituspåvirket. Vidnet skulle have styr på tilstedeværende vidner og koordinere indsatsen med brand- og redningsfolk. Vidnets kollega lavede en udåndingstest på tiltalte. Vidnet var ovre ved tiltalte, der lugtede af spiri-

tus og talte usammenhængende og snøvlende. Så vidt han husker, måtte kollegaen have fat i armen på tiltalte, for at holde ham oprejst. Vidnet har fået at vide, at tiltalte sagde, at han havde drukket, men mindes ikke selv at have hørt det. Vidnet fik oplyst fra sin kollega, at promillen var omkring 1,8, og vidnet hørte, at kollegaen anholdt tiltalte.

Ambulancepersonalet kunne ikke se skader på tiltalte, men på grund af uheldets omfang ville de gerne have ham med ind til undersøgelse, for at sikre, at der ikke var skader, der ikke kunne ses. Ambulancepersonalet var trygge ved at køre med tiltalte uden politiet, en af dem sagde: "mon ikke han falder i søvn". Vidnet bad ambulancepersonalet om at kontakte vagtcentralen på en direkte forbindelse, hvis der blev problemer. Vagtcentralen ville sørge for, at der blev ringet til OUH og bestilt en blodprøve i forhold til sigtelse og anholdelse af tiltalte.

Vidnet undersøgte bilen indvendigt. Han fandt en spiritusflaske, noget Jägermeister-agtigt, hvori der var en tredjedel af indholdet tilbage. Flasken lå ved pedalerne ved førersædet. Han kan ikke huske, om der lå tøj eller andre henkastede genstande omkring førersædet. Han kunne ikke komme om i bagagerummet. Han kan ikke huske, om der var åbent mellem kabine og bagagerum. Han husker ikke, om flasken blev nævnt overfor tiltalte ude på stedet. Der blev ikke foretaget tekniske undersøgelser af bilen eller den formodede hastighed, det var der ikke mulighed for.

Vidnet V6 har forklaret, at han stod på en tankstation i udkanten af og tankede. I den nærliggende rundkørsel så han en Volvo komme blæsende. Det er en lille rundkørsel, Volvoen kørte hen over midten af den. Volvoens hastigheden var i hvert fald over 80 km/t. Det var voldsomt, og det gik stærkt. Der gik nogle minutter, så kørte han ud af , og han så Volvoen i grøften. Han talte ikke med føreren, men så føreren inde i bilen, hvor han sad og røg.

Foreholdt at han under en telefonisk afhøring den 30. juni 2017 om aftenen skulle have sagt til politiet, at bilen kørte igennem rundkørslen med 120-130 km/t, hvilket afhørte og hans kammerat syntes var fuldstændigt vildt og sindssygt, har vidnet forklaret, at det kan han helt sikkert godt have sagt. Han kan nu ikke helt holde fast i, at hastigheden var 120-130 km/t.

Øvrige oplysninger

Det fremgår af anmeldelsesrapporten, at føret var vådt, og at det var sigtbart.

Af gerningsstedsundersøgelsen fremgår:

"...
Gerningsstedet er ud for et par hundrede meter øst for bygrænsen til . Gerningsstedet er beliggende

udenfor tættere bebygget område. Gerningsstedet er indrettet med en asfalteret kørebane med to vejbaner en i østlig- og en i vestlig retning. Der er skiltning som viser en hastighedsgrænse på 60 km/t. på stedet. Der er adgang til stedet fra _____ i østlig og vestlig retning.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at en personbil med reg. nr.: _____ lå i grøften ved siden af den østgående vejbane, og ud for _____. Bilen havde store skader overalt, og alle bilens airbags var gået. Bilen lå på den venstre side med bilens forende pegende mod vest. Umiddelbart foran bilens forende holdt en trailer med reg. nr.: _____. den sås uden synlige skader. Pa. _____ V5 _____ gennemgik efterfølgende part 1's bil. I den forbindelse fandt han på gulvet ved førersædet omkring bilens kobling den fornævnte falske af mrk. Jagdstölz.
..."

Der har været fremlagt fotos fra uheldsstedet, herunder af bil og trailer.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt, at han talte i telefon og ikke udviste tilstrækkelig agtpågivenhed og kom ud i rabatten, og det er bevist, at han er skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1.

Det lægges til grund, at føret var vådt. Tiltalte har erkendt, at han har kørt for stærkt, men højst med 70 km/t. Det kan ikke på baggrund af de afgivne vidneforklaringer, med den sikkerhed der må kræves til domfældelse i en straffesag, lægges til grund, at tiltalte kørte med en hastighed på mindst 100 km/t, men særligt på baggrund vidnet _____ V6s _____ forklaring, lægger retten til grund, at tiltalte kørte med mindst 80 km/t. I dette omfang er det bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1, og § 41, stk. 1, og stk. 2, nr. 8.

På baggrund af vidnet politibetjent _____ V4s _____ forklaring lægges det til grund, at tiltalte blæste i et alkometer, der, når resultatet blev ganget med to, som anført i retningslinierne for anvendelse af dette alkometer, viste en værdi på 1,82 promille alkohol i udåndingsluften.

Tiltalte var blevet løsladt, inden han blev kørt til skadestuen med ambulance. De politiassistenter, der besluttede at løslade tiltalte, har ikke forklaret, at de skulle have sagt til tiltalte, at han skulle forblive på skadestuen, indtil der var taget en blodprøve.

Anklageren har henvist forklaringerne afgivet af A. Wayne Jones, Retskemisk Afdeling, Universitetshospitalet, Linköping i Sverige, i blandt andet afgørelsen gengivet i U.1998.1223V, hvor denne forklarede, at han ville skønne, at et blodprøveresultatet vil stemme overens med alkometer testen med en

usikkerhed på +/- 10 procent.

Retten bemærker, at professor dr.med. Kristian Linnet, Retskemisk Institut, til brug for en sag gengivet i TfK.2015.506/2 har udtalt sig om alkoholbestemmelsen i udåndingsluften ved anvendelse af et alkometer af mærket Lion S-300 og har anført, at man skal regne med en usikkerhed i størrelsesordenen +/- 25 procent ved det anvendte alkometer.

Det er uoplyst hvilken type alkometer, der er anvendt i denne sag. Retten kan alene lægge til grund, at der er tale om relativt nyindkøbt alkometer. Der er ikke ført vidner eller indhentet erklæringer om usikkerheden ved målinger, der udføres med det anvendte udstyr.

Under de nævnte omstændigheder finder retten ikke, at anklagemyndigheden, der har påstået tiltalte dømt for at have haft en promille på ikke under 1,21 alkohol i blodet, med den sikkerhed der må kræves til domfældelse i en straffesag, har bevist, i hvilket omfang tiltalte måtte have været spirituspåvirket under eller efter kørsel.

Herefter frifindes tiltalte for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1.

Straffen fastsættes til en bøde på 4.000 kr., jf. færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, § 4, stk. 1, og § 41, stk. 1 og stk. 2, nr. 8.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

T skal betale en bøde på 4.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 8 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog afholder statskassen salæret til den beskikkede forsvarer.

Dorit Kring
dommer

/tib/ga

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I ODENSE - 3.afdeling, den 20. juni 2018

Linda Schmidt
kontorfuldmægtig